

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

De Dolo Et Contvmacia & calumnia alterius partium punienda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

Pars III. DE DOLO ET CONTVMACIA
ET CALVMNIA ALTERIVS
partium punienda.

C A P. I.

Idem Herefordensi episcopo.

Ad hæc cum contingat actorem multoties mittendum
esse in possessionem causa rei seruandæ propter absen-
tiam alterius partis, & per eius dolum siue potentiam actor
non possit rem custodiendam nancisci: & imminente fine
anni, reus, ne possessionem amittat, debitam offerat cau-
tionem, cuiusmodi poena sit mulctandus, quia * respon-
sioni non paret iudicis, a nobis tua fraternitas postulavit.
Ad quod dicimus, quod in ecclesiasticis personis & nego-
tiis rigor & districcio iuris non requiritur nec exercetur.
Sed cum propter hoc iustitia non pericitatur, admitti de-
bet & patienter tolerari, cum reus per cautionem standi
iudicio se astringit.

C A P. II. *Idem.*

Calumniam & audaciam temere litigantium condem-
nando in expensas, & alio multiplici remedio, imperialis
sanctio compescit. Quoniam igitur sacris institutis conso-
nare dignoscitur, præcipimus ut de cetero in causis pe-
cuniariis vietus vitori in expensas condemetetur, nisi for-
te, sicut cautum est, pro absente sententia feratur.

C A P. III.

Causam quæ inter dilectos filios nostros de * Gisele-
burn & canonicos de * super ecclesia de * Leuentri & ca-
pella de * Chorun, & iure decimarum super quadam trans-
actione, quæ exinde post appellationem facta fuisse di-
citur, diutius est agitata, ad suggestionem cuiusdam ca-
nonici de * Chorun, experientiæ vestræ sub certa forma
commisimus terminandam. Verum quidam canonico-
rum de * Giselebuc, ad nostram postmodum præsentiam
accedentes, dilectorum filiorum nostrorum cardinalium
tunc sedis apostolicæ literas pertulerunt, in quibus conti-

ANNO
CHRISTI
1179. nebatur, quod cum de mandato nostro causam suscepissent definiendam, canonicos de * Giseleburc in possessionem prædictæ ecclesiæ induxerunt. Verum quia prædicti cardinales tantæ honestatis, circumspetionis & maturitatis habentur, quod eis fidem omnimodam adhibemus, & eos credimus rectum & iustum iudicium protulisse: D. V. &c. quatenus si infra annum memorati canonici de * Thorun causa possessionis secundum formam iuris non intrauerint, canonicos de * Giseleborn possessionem, a cardinalibus adiudicatam, quiete faciatis & pacifice possidere, non obstantibus literis, quas canonicus de * Thorun, sententia cardinalium tacita noscitur reportasse; ita quoque, quod canonici de * Thorun, de proprietate agere voluerint, causam ipsam usque ad diffinitiuam sententiam, remota appellatione, audiatis & fine debito terminetis. Si qua vero partium duxerit appellandum, depositiones iuratorum testium, & alias rationes utriusque partis sub veris sigillis clausas, nobis mittatis, terminum utriusque parti congruum prafigentes, quo debeant cum ipsis attestacionibus & rationibus se apostolico conspectui praesentare.

C A P. I V. *Idem priori & canonicos de * Giseleburn.*

*Leuin-
ter Constitutis in praesentia nostra dilecto filio nostro R. canonico, & responsalibus dilecti filii nostri G. præpositi ecclesiæ * Beuellaensis super possessione ecclesiæ de * Leuintri, in qua de mandato & auctoritate nostra per iudices delegatos, videlicet * Exoniensem episcopum & priorem de Knieleunedede, causa rei seruandæ fueratis introduceti, hinc inde fuit coram te aliquantulum disputatum.* Et tantumdem post rationes, & allegationes utrimque productas, ex utriusque partis tenuimus assertione, quod licet causa rei seruandæ tantum in possessionem eiusdem ecclesiæ fuisset inducti, infra annum tamen altera pars non præstit cautionem super eadem ecclesia vobiscum iudicio standi, licet voluntatem habuerit ipsam cautionem præstandi, & vos fuissetis parati eam recipere. Inde est utique, quod nos de communi fratrum nostrorum consilio auctoritate apostolica decernimus, vt vos amodo possessionem præscriptæ ecclesiæ, salvo iure quod idem præpositus in petenda ecclesia habere dignoscitur, libere &

*f. Quia
vero tan-
dem.

Concil. Tom. 27.

Ttt ij

absque contradictione qualibet habeatis, nec præfatus præpositus super possessione aliquatenus vos audeat de cetero fatigare.

C A P. V. *Idem abbatii Riuallis, & priori de Bridi.*

Dilecti filii nostri abbas & fratres de Neuhus, transmis-
sa nobis insinuatione literarum, monstrauerunt, quod cum
causa quæ vertitur inter ipsos & abbatissam & moniales
de Elnestou Vesteæ, super ecclesia sancti Petri de Altun,
quam prædicti fratres diu canonice & inconcusse, sicut
afferunt, possederunt, & adhuc possident, dilectis filiis de-
cano Linc., & archidiacono de Bedeford ad suggestio-
nem nuntii monialium prædictarum commissemus fi-
ne debito terminandam, prædicti fratres timentes a iudi-
cibus grauari, eo quod ad primam citationem diem sta-
tuerunt peremptorium, ad audientiam nostram appella-
runt, sed ipsi nihilo minus ecclesiam interdicto supposue-
runt. Quia vero non spectat ad iuris ordinem, diem perem-
ptorium, maxime cum de rebus ecclesiasticis agitur, nisi
maxima ingruente necessitate, ita maturare: neque inter
eos qui contumaciter se absentant, sententiam taliter pro-
mulgare, nisi quod aduersa pars in possessionem mittatur,
ut sic tædio affecti, iustitiæ stare cogantur: F. T. &c. qua-
tenus partes ante præsentiam vestram conuocetis, & rei
veritatem diligenter inquiratis: & si vobis constiterit,
quod memorati fratres præfata ecclesiam canonice fue-
rint adepti, eosdem fratres ipsam ecclesiam ab interdicto
solutam, sub app. re. pacifice possidere faciatis, & aduer-
sa parti silentium imponatis.

Pars IV.

DE DECIMIS PRÆSTANDIS.

C A P. I. *Idem Cufano episcopo.*

INTELLEXIMVS ex literis tuis, quod R. de * Lantino pa- ^{Lantino}
rochianus tuus, tamdiu, scilicet sex annis, decimas ca-
pellæ suæ tibi detinuit, afferens quod in commutatione
ipsius decimæ, prædecessori tuo reditus quarumdam dedit
villarum, quos etiam tibi vult assignare. Ceterum quia
decimæ cum temporalibus non sunt commutandæ, at-
tententes, tibi auctoritate præsentium inhibemus, ne præ-

Perempto-
rium ad pri-
main cita-
tionem,
non nisi ex
magna ne-
cessitate
proponen-
dum.